

Violeta Tomić

Članica parlamenta Republike Slovenije

Danes smo se zbrali tukaj, da jasno in glasno povemo, da se nedaleč od tu, na Libuškem polju, dogaja trikratna sramota:

Prvič: Sramota je za katoliško cerkev, da se pusti zlorabljeni za krinko ustaški, domobranski in nacistični prireditvi. Pri nas v Sloveniji, kot tudi pri vas je dovolj vernih ljudi, ki jim antifašizem, kot tudi izročilo narodno-osvobodilne borbe nekaj pomeni, ki se jim upira sprenevedanje uradne cerkve, in ki celo v uradnih krogih cerkve ostro nasprotujejo temu početju, ki nima prav nobene zveze z vero in krščanskimi vrednotami. Tega glasu razuma smo zelo veseli.

Drugič: Sramota je za slovensko vlado, ki do danes ni črhnila niti besede proti temu škandaloznemu početju, čeprav se vali procesija na Koroško čez slovensko ozemlje in čeprav se je slovenski narod konstituiral prav v borbi proti nacizmu in fašizmu in proti tistim, ki so z njim kolaborirali – bodisi kot domobranci, ustaši in drugi, ki so prisegli zvestobo Hitlerju in nemški vojski, v imenu uničenja slovenskega ozemlja, slovenskega življa in slovenske besede. Prav teh in takih ljudi, ki so skupaj z okupatorjem delali proti lastnemu narodu, ki so izvajali najbolj krvave zločine nad lastnimi sosedi in brati, prav teh se danes njihovi ideološki nasledniki spominjajo na Libuškem polju, oddaljem le tri kilometre odtod. Spominjajo se jih in jih častijo. Ne spominjajo se jih kot zavedenih, krvi željnih klavcev lastnega naroda, kot storilcev organiziranega nacističnega kriminala, ki so mu služili hote, saj so z njim kolaborirali. Ne. V resnici gre za čašenje in ponovno obujanje fašizma.

Ta, takoimanolovana »bleiburška« tragedija, je izvirala iz tragedije številnih otrok, katoliških duhovnikov, Srbov, Židov, pravoslavnikov, iz tragedije hrvaških in drugih antifašistov, in iz tragedije pripadnikov manjšin, ki so jih ustaši zverinsko mučili in ubijali v Jasenovcu, na ozemlju Hitlerjevega vazala, ki si je nadel ime »Nazavisna država Hrvatska«. Kdo naj danes sodi o tistih časih? Tisti, ki so zamenjali vzrok in posledico? Ki mislijo, da se zločinom lahko nekaznovano izmuzneš? Kdo naj danes obsoja takratne evropske antifašiste, ki so se v dneh po Drugi svetovni vojni maščevali premaganim kolaborantom?

Mit, za katerega si prizadevajo na Libuškem polju, je magnet za desni ekstremizem, za neonaciste povsod po Evropi, ki žal znova nevarno dvigajo glavo.

In kot takšen je - tretjič - sramota za obe državi- članici Evropske unije, za Hrvaško in Avstrijo, saj obe omogočata to nedopustno kulturno, človeško in politično sramoto: Hrvaška, ker njena vlada trpi ali podpira te, zdaj že tradicionalne ustaške shode, in Avstrija,

ker jih nemo opazuje in tiho dovoljuje vsa ta leta, tako, da se je na njenih tleh oblikovalo največje fašistično zborovanje v Evropi. Verjamem, da Avstrija takšnega turizma ne potrebuje. Naj citiram iz resolucije Združenih narodov, sklenjene 20. decembra 2012: »Taka dejanja sramotijo spomin na neštete žrtve zlo inov proti loveštvu med Drugo svetovno vojno, predvsem spomin na žrtve zlo inov, ki so jih zakrivali esesovci in tisti, ki so se borili proti zaveznikom antifašisti ne, protihitlerjevske koalicije, in ki so kolaborirali z nacionalsocialisti nim gibanjem. Države, ki ne ukrepajo u inkovito proti tem pojavom, kršijo obveznosti držav lanic Združenih narodov«.

Prav to se dogaja danes nas Libuškem polju. Hrvaška in Avstrija kršita obveznosti držav lanic Združenih narodov.

Nikoli ne smemo pozabiti, da je za zmago zla dovolj že to, da dobri ljudje ne storijo ni esar. Evropa, ki je nastala na temelju antifašizma in ki si je po koncu 2.svetovne vojne obljubila, da se te grozote nikoli ve ne smejo ponoviti, tega po etja ne bi smela tolerirati.

Ker se nobena uradna institucija Slovenije, Avstrije, ne Hrvaške ne zgane, smo se zganili mi, ki spoštujemo dane zaveze, da povemo na glas: Dovolj nam je tega. Tega v civilizirani, moderni Evropi 21. stoletja ne bomo tolerirali.

Hvala vam vsem, ki se borite za evropsko antifašistično izročilo. Ki se borite za spoštovanje antifašističnega izročila avstrijske državne pogodbe, ki je brez borbe slovenskih partizanov in avstrijskih antifašistov ne bi bilo. Da se borite za spoštovanje sklepov Združenih narodov. Obljubljam vam, da bom osebno in v imenu stranke Levica, kot tudi v imenu vseh naprednih ljudi v Sloveniji podprla vaša prizadevanja za internacionalizacijo tega neznosnega in nedopustnega škandala. Odslej naprej je to naš skupni boj. Skupni boj vseh antifašistov v Evropi. Letošnji shod ustašev in nacistov naj bo tudi zadnji. Skupaj nam bo uspelo.

Das Treffen am Loibacher Feld ist eine dreifache Schande:

- erstens eine Schande für die katholische Kirche, die sich für Ustascha-, Domobranzen- und Naziinteressen einspannen lässt;
- zweitens eine Schande für die slowenische Regierung, die die Ustascha-Kolonnen mit ihren Abzeichen und jenen der Wehrmacht unbehelligt gegen Bleiburg rollen lässt;
- und drittens auch eine Schande für Kroatien und Österreich: für Kroatien, weil es die Ustascha-Treffen offiziell fördert, und Österreich, weil man stillschweigend zusieht, was sich am Loibacher-Feld abspielt. »Das heurige Treffen am Loibacher Feld sollte das letzte sein. Gemeinsam wird es uns gelingen!«